

C D E

JUDITA ŠALGO

Kod kuće, žena Dobrila reče: Koja sreća te donela. Umila ga je, stavila u krevet, do sebe, pokrila i on je odmah zaspao. Svi su hteli da pomognu, ali Dobrila je rekla: Spavajte mirno, ništa se nije dogodilo.

Rano ujutru došle su tri komšinice. Srećan je to trenufak, rekly su i Milena im je skuvala kafu.

- Život je vrlo čudan.
- Svet je pun tajni.
- Šta je čovek?
- Dobrila reče: Treba se nadati.
- Nekada je sve bilo drugačije.

- Mali Nikola: Zašto?
- U budućnosti biće sve drugačije.
- U budućnosti ljudi će živeti još duže i biće srećniji. I muškarac i

žena biće još spremniji za ljubav. Prosečni ljudski vek danas iznosi 72 godine. A već 1980. godine on će se produžiti na sto godina. U dvehiljaditoj ljudi će u proseku doživljavati 120. Gerijatrija će doživeti bitne izmene, u toj grani postojaće stručnjaci za psihijatriju i seksologiju, jer će i stogodišnjaci imati ozbiljnih ljubavnih problema, s obzirom da će biti u snazi u kojoj su danas pedesetogodišnjaci. Kroz 30 godina problemi traženja odgovarajućeg partnera biće za stogodišnjaka nešto po sebi razumljivo, jer tada se više neće u njihovim godinama postavljati pitanje smanjene seksualne moći, već će naprotiv biti reči o preteranoj seksualnosti. Ljudi u tim godinama starosti, dvehiljadite, priređivaće mnoga iznenađenja.

— To je tačno. Ja, M. S. koja sam se s puškom u ruci borila od prvih do poslednjih dana prvog svetskog rata, juče sam dobila stan. Predstavnicu Skupštine grada predali su mi ključeve u ulici Braće Jerkovića 6. Novi stan je pun lepih stvari. „Novi dom“ poklonio mi je nameštaj, „Elektrotehna“ — električni štednjak i bojler, „Obod“ frižider, „Beteks“ posteljina, Robne kuće „Beograd“ odeću i obuću, „Centroprom“ — namirnice, Beogradska tržnica — posudje i Srpska književna zadruka — umetničke slike. Ja, krepka 82-godišnja starica, dobila sam za podvige u ratu 13 odlikovanja: dve Legije časti, dve Karađorđeve zvezde, zlatnu medalju, „Miloš Obilić“, Albansku spomenicu i druga. Četiri puta sam bila ranjena. Juče sam primajući ključeve stana sva svoja odlikovanja poredala na grudi.

- Treba biti: srećan, hrabar, jak, pametan, frezven, čist, dobar i bogat.
- Mali Nikola reče:

— Biću momak sa dvanaestoro dece. Biću Piter Lojd Džefkok, bivši engleski ratni pilot. Posle rata, dirnut sudbinom napuštene dece počecu da ih usvajam. Doteracu do dvanaest. Biću jedini muškarac — neženja kome će zvanično biti dozvoljeno da usvaja decu. Lično cu ih odgajati na svom seoskom majuru. U međuvremenu, deca će porasti i živeće samostalno. Devojke će se udati i imaće već i svoju decu. Ali svi ćemo se naći zajedno da proslavimo moj pedeseti rođendan. Na slici cu biti ja, okoreli neženja sa svojim usvojenicima.

— Ne, reče majka Dobrila svom sinu. — Putovaćeš na ledima asteroida. Asteroid Eros, dug 22 i širok 8 kilometara, proći će 1975. godine na svega 20 miliona kilometara daleko od Zemlje, brzinom od 8.960 kilometara na sat. Ako bi se u to vreme spustio na tlo Erosa, mogao bi se udaljivati 643 dana sve do krajnjih granica pojasa asteroida u blizini Marsa. Posle isto toliko vremena asteroid bi se vratio do polazne tačke. S obzirom na slabu silu teže bilo bi ti potrebno vrlo malo goriva da poleti sa Erosa. Na taj način bi uz male troškove mogao obaviti jedno uzbuđljivo kosmičko putovanje. Glavnu opasnost predstavljala bi slaba sila teže Erosa. Sa celokupnom svojom opremom bio bi težak samo nekoliko stotina grama. Dovoljan bi bio samo jedan nespretni i nagao pokret, pa da se nepovratno otišneš u kosmos.

- Kad ti odrasteš i budeš veliki, ostvariće se san čovečanstva.
- Kad ja odrastem, biću mali. Sa celokupnom svojom opremom biću težak samo nekoliko stotina grama.
- Ješćeš svarljivu hranu.
- L-aminokiseline.
- Proste šećere.
- Mineralne soli. Vitamine.
- 0,5 procenata masnoće.
- Dnevni obrok u vidu praha rastvorenog u vodi u razmeri 1:1 sa držaće 5.000 kalorija.

Dobrila reče:

- Sanjala sam noćas pepeo.
- To znači žrtvu, ali sa dobrim ishodom.
- Sanjala sam ključ, mali od kućnih vrata.
- To znači da će nejasne stvari iz prošlosti uskoro postati jasne.
- Sanjala sam violončelo.
- To znači glas i povratak prijatelja.
- Vraća ti se muž, Dobrila!
- Evo ga na rubu šolje, pred njim je otvoren put. Ide pravo u kuću. Evo tebe u kući, raširenih ruku. Muž ti donosi veliku knjigu na ledima. To je srećna vest koju želi da ti saopšti. U kući je talog, ali raziči će se. Komšinice su tada otišle, i Dobrila pride krevetu u kome je spavao njen muž i pažljivo ga probudi.
- Hajde da razgovaramo, reče mu. Ona je znala da su glavni uzroci seksualnog nesklada neznanje i strah i zbog toga je želela da se njen muž i ona uvere u to da je seks isto toliko prirodna funkcija kao disanje ili varenje.

Zbog toga su najpre razgovarali o svojoj prošlosti, o shvatanju seksa, seksualnom iskustvu, traumatičnim doživljajima (eventualnom silovanju ili teškim pobačajima) i o svom gledanju na seksualne probleme svog partnera. Posle toga su se, ležeći u sobi nagi nežno milovali, trudeći se da ne

dotiču oblasti oko genitalnih organa i grudi. Cilj ovakvog uzajamnog stvaranja zadovoljstva bio je da se partneri oslobode postepeno inhibicija u pogledu svojih tela i da se nauče veštinu da pruže zadovoljstvo drugom, kako bi i sami od toga oseliili zadovoljstvo. Nakon toga prešli su na milovanje oblasti oko genitalnih organa da bi pojačali svoju svest o čulnom uživanju koje treba da prati svaki seksualni doživljaj. Kada su na taj način bili osposobljeni da verbalno i fizički komuniciraju bez ikakvog uslezanja, pristupili su olakšavanju specifičnih seksualnih problema. Kod njega to je bila prerana ejakulacija, nesposobnost da istraje u seksualnom aktu dovoljno dugo da bi i žena doživela orgazam. Ovakav oblik seksualne nedovoljnosti kod njega je bila posledica ranijeg seksualnog života: kontakata sa prostitutkama ili avantura u automobilu. Kod nje to je bila frigidnost. Terapija se uglavnom sastojala, u tome što je ona upravljala njegovom rukom dok je on milovao. Posle toga, ona se poučavala da uživa u samom seksualnom činu.

- Vidiš, rekla je potom Dobrila, shvatila sam da za vreme seksualnog odnosa ne treba da se nalazimo u ulozj posmatrača. Shvataš li?
- Da, shvatam.

Desilo se da je

umro Rene Kapitan
konfiskovana imovina Italijana u Libiji
uhapšen krijumčar droga Georg Eskupio
general Od Bul podneo ostavku
Politbiro KP Francuske optužio Tijona za diverziju
Austrija pojačala kontrolu nošenja oružja
zapadnonemačka policija otkrila tajnu nacističku terorističku organizaciju koja je pripremala atentate na političare koalicione vlade Brant—Sel
monsienor Žozef Gupi, bikup Bloa, tokom dve večeri dobrovoljno lišio sebe hrane i duvana, izražavajući svoj protest protiv prodaje francuski borbenih aviona „miraž“ Brazilu
u Kolumbiji ponovo proglašeno vanredno stanje
javni tužilac Marijan Marković rekao da je Šefka Hodžić jedini izvršilac zločina, zahtevajući da ubica bude osuđen na smrt.

— Hajdemo odavde, rekao je Ljiljani.

Ljiljana:

- Hajdemo nekud daleko.
- Daleko od svega (laži, patnji, mraka, rata, konformizma, licemerja, politike, neslobode, civilizacije, tehnokratije, potrošačkog društva, otuđenja, manipulacije, malograđanstva, seksa, narkomanije, pederastije, pornografije, gomile, reda, stega, smoga)!

— A kuda ćemo?

— U hotel „Albatros“ kod Cavtata!

— To stay at the hotel „Albatros“ means to enjoy the blue of the sea and the azure of the sky in complete peace and quiet. This hotel, representing the last achievement of modern hotel architecture, offers to its guests a special comfort, because it contains swimming pools, lounges and rooms suitable for quiet entertainment, while its dancing bar, tennis court, mini-golf and badminton grounds and billiard room cater for those who prefer a different sort of pastime.

— Today Cavtat is a place under the sun — in the bluness of its sea and its dawn it awaits its travellers.

— Hajde da igramo na lotu.

— Dobro, reče Petar, ali koliko ćemo imati pogodaka?

— U 21. kolu, u prvom izvlačenju jedan dobitnik sa 4+1 pogotkom primiće 37.445,00 dinara, 99 dobitnika sa četiri pogotka primiće po 390,05 a 3.158 dobitnika sa tri pogotka po 15,80 dinara. U drugom izvlačenju, 50 dobitnika sa četiri pogotka primiće po 921,90 a 1726 dobitnika sa tri pogotka po 17,80 dinara. Mi ćemo imati svega tri pogotka i u drugom izvlačenju primićemo 17,80 dinara.

— Hajdemo nekud da jedemo pečenje s panja. U atmosferu starog dobrog Beograda sa njegovim navikama i običajima, u atmosferu prigušene fenjerske svetlosti u teskobnim zadimljenim lokalčićima i tesnim uličicama, u ambijent čevabdžijskih roštilja pod otvorenim nebom i pekarica sa pečenjem na ražnju sa panjeva!

Ali Melanija odgovori:

— Nema danas više ovoga štiminga i nema starinske skadarlijske atmosfere koja je poticala iz starog lokala Skadarlije — čuvene Spasojevićeve pekarnice, na uglu Zetske i Skadarlijske. Umesto prošlogodišnjeg pečenja s panja sada se u njoj prodaju samo lepinje s kajmakom i slično pecivo.

— Kako, zar posekoše pečenje s panja? Zar nema više, nema starog dobrog krkanluka?

— Hajdemo u bioskop, Marija.

— Šta ćemo da gledamo?

— Gledaćemo „Sirove strasti“.

— O čemu se radi u „Sirovim strastima“?

— Film „Sirove strasti“ pokazuje da nevolja mladih nije u tome što se od njih traži da rade ono što je korisno, nego u tome što im se ne dopušta da ponekad urade i ono što vole. Otuda, uglavnom i večna priča o očevima i deci, sukobu generacija, prisili i buntu i slično.

— Šta rade očevi?

— Očevi su do te mere striktno omedjali granice do kojih mladi mogu da prekoracne biva upozoreno pušćanom cevi. Reč je o ograničenju čija posledica razume se, mora biti protest.

— A kako protestuju sinovi?

— U tome, protestnom raspoloženju mladi buntovnici su i napustili domove, grad, i poput ljutih otuđenika, pokušali da na pustim obalama Kalifornije urede život po svome. To je i romantično, pored toga što je revolucija.

— U čemu je poruka filma „Sirove strasti“?

— Poruka ovog filma sastoji se u tome da je mlad čovek subjekt, ne može biti samo predmet.

— Hajde (najzad) da ozbiljno razgovaramo.

— O čemu? upitali su Stojan i Verica, dok su Nada, Maksim i Dragan Čutali.

— O stvarima koje nas muče.

— Mene muči blokovska podeljenost sveta. Opasnost od atomskog, hemijskog, biološkog i kosmičkog rata.

— Da, ali usavršavaju se antibalistički odbranbeni sistemi koji predstavljaju efikasno samoupravljanje protivavionske rakete „zemlja — vazduh“, koja pronalazi i sigurno uništava cilj na nebu u bilo koje doba dana i u bilo kojoj složenoj meteorološkoj situaciji. Sovjetski Savez može da pretvori stotine svojih novih protivavionskih projektila SA-5 u projektele za uništavanje međukontinentalnih balističkih raketa, spajajući ih sa raketama velikog dometa. To bi bilo dovoljno da se zaustave nuklearni projektili lansirani sa američkih aviona B 52, pa i da se uspešno suprotstave međukontinentalnim balističkim projektilima.

— Mene muči nerazumevanje među ljudima.

— Da, ali sovjetski filolog V. Bajev izmislio je jedan nov zajednički jezik. On smatra da bi njegov jezik imao bolje šanse od esperanta, mada je, čini se, princip koji je on izabrao sličan onome na kome se zasniva i esperanto. Gramatika je već razrađena, kao i rečnik od desetak hiljada reči. A britanac Dž. Lav predlaže da stručnjaci izaberu oko 800 osnovnih znakova koji bi se bez obzira na izgovor odgovarajućih reči u raznim jezicima, imali isto značenje u celom svetu. Lav kaže da već postoje takvi međunarodni znaci koji su svakome razumljivi: saobraćajni na primer.

— Mene muči sve veća glad u svetu. Zna se da gladuje peti peti stanovnik naše planete. Na svetu će samo ove godine umreti od gladi oko 30 do 40 miliona ljudi.

— Da, ali za front protiv gladi pripremaju se nova oružja, efikasnija od očekivanih. Pesimistička maltuzijanska vizija većiće gladi, a otuda i većitih konflikata, usled geometrijske progresije množenja stanovništva a aritmetičkog povećanja proizvodnje treba da doživljava još jedan demanti. Na pomolu je masovna proizvodnja sintetičke šunke, viršli, kobasica, pileline, slanine i stekova, lišenih trunčice takozvanih originalnih sastojaka. Ovome treba, međutim, brzo da uslede novi proizvodi koji će dopuniti asortiman i zadovoljiti i najveće sladokusce.

— Zar nije fragično osećanje života u središtu svega? Nemoćni smo i strahom ispunjeni, zlom okruženi!

— Vreme u kome živimo, tehnicističko i surovo, stvorilo nam je isušiti više problema da jedva pod njima dišemo. I ono malo života što je ostalo, ono malo pravog, autentičnog daha zastaje nam pri pomisli da smo mladi i da još ima mnogo toga što tek treba izdržati. Nama svaki treba da presađuju srca, ili da ih nemilosrdno koriste, nas tek treba da koriste za najrazličitije i najstravičnije opite, u nas tek treba da ljubav zamene mržnjom i nepoverenjem. Nam lek treba da muče i da nas ne razumeju, nama tek treba da mašu rukama na srećnom i neizvesnom polasku. Samo ono najstrašnije, najbolnije nije još izmišljeno i to uzimamo kao smisao produžavanja življenja.

— Čovek je sasvim zanemaren. U modernoj umetnosti on je čak i nevidljiv, iako se sve estetičke akcije i avanture te umetnosti tobože preduzimaju baš zbog istine o čoveku. Čovek i svet su ovde sve drugo samo ne ono što su: oni su praznina, nevidljivost ili odsutnost ma kakve konkretne. Čovek i svet se objašnjavaju svim drugim samo ne čovekom i svetom. Moderna umetnost je surova: u ime jedne metafizičke vizije ona negira ili apstrahuje jedinu pravu realnost — čoveka i briše najprisniji i najhumaniji predstave o čoveku.

— Zaboravljeni smo, postvareni, ispušteni iz vlastite istorije! Došli smo da svetu i stvarima kažemo njihovu suštinu, a lišavaju nas vlastite biti. Kako da se otmemo svemoćnoj mašini koja nas je donela na svet mimo našeg znanja i htenja. Kako da uništimo svoju gnusnu roditelju koja preli da se u beskonačnost reprodukuje, da rađa nemoćne buntovnike kojima se život iscrpljuje u samouništavajućoj borbi između egzaktno programiranog duha i neizvesne ljudske sudbine. Prodali smo, dali, poklonili dušu tom voljebnom inkubatoru a za uzvrat samo je naša patnja veća i saznanje o vlastitoj smrti. Smešni i nepodesni u svetu strave, na sebe zaboravljamo pevajući o najtužnijem!

— Ja uvek čujem muziku, uvek islu!

— Ja mogu da proizvedem zvuke, slike, mirise i ostale osećaje koji nemaju stvarne osnove. Mogu da stvorim veštačke uspomene koje su surrogat iskustva, a proživljene su mnogo intenzivnije od svega što bi moglo da se smisli u bilo kom gradu snova.

— Ja se prisećam svog prvog porođaja, i to tako detaljno kao da ga ponovo proživljam.

— Mogu da osetim sve radosti ljubavi s nekom lepom ženom i da sačuvam uspomenu kao da sam tu ljubav zaista proživio.

— Posmatram piramide, dodirujem ih, osećam u punoj njihovoj lepoti, ne odlazeći u Egipat.

— Kao što mravi žive po zakonima društvenog sistema koji je utisnut u njihove gene, a ptice prave gnezda mada to nikada nisu učile, tako i ja oduvek posedujem sposobnost hodanja, govora, sviranja na klaviru, rešavanja matematičkih zadataka i čitanja starogrčkog.

— Moj mozak može da bude izolovan od tela. Moji čulni organi mogu se nalaziti hiljadama kilometara daleko od njega, na drugom kontinentu, na suprotnoj hemisferi, u morskim dubinama, u visinama atmosfere, čak u vasioni, odakle mi Hercovim talasima šalju svoje utiske i zapažanja. Otud ja pamtim sve što se dogodilo i što se događa izvan mog potpunog fizičkog prisustva.

— Ja po slobodnoj volji registrujem ili brišem informacije i uključujem ih po potrebi. Mogu da izbrisem svo znanje koje mi više nije korisno i svako sećanje na događaj koji želim da zaboravim.

— A kuda večeras? upitao je Svetlanu.

Ušli su u pozorišnu dvoranu i seli u dvanaesti red, na dvadeset osmo i dvadeset deveto sedišta.

— Po izlasku reče:

— Ne sećam se ničega što se desilo pre nego što smo došli u pozorište.

— Pre nego što smo došli u pozorište govorili ste, ti, Stojan, Verica, Nada, Maksim i Dragan o moćima čula i pamćenja, o saznanju svoje

smrti, postvarenosti, o surovom vremenu i fragičnom osećanju života, o gladi u svetu, nerazumevanju među ljudima i blokovskoj podeljenosti, pošto si predložio da razgovarate o stvarima koje nas muče.

— A zašto sam to predložio i šta je posle bilo?

— Jer si govorio Mariji o tome šta je poruka, kako protestuju sinovi i šta rade očevi u filmu „Sirove strasti“, nakon što si joj predložio da idete u bioskop. A prethodno ti je Melanija saopštila da nema više starijske skadarlijske atmosfere i pečenja s panja, na koje si je bio pozvao. Petru si, međutim, rekao koliko će te u 21. kolu imati pogodaka i koliko će u prvom i drugom izvlačenju biti dobitnika sa po koliko pogodaka i koliko će oni dinara primiti, pošto te je pitao koliko će te imati pogodaka kada si ga pozvao da igrate na lofo. Još pre toga, Ljiljana i ti ste razgovarali o lepota hotelu „Albatros“ u Cvatatu, pošto ste bili odlučili da odete tamo jer vam je bilo dosta svega i jer ste hteli da odete daleko odavde nakon što je umro Renè Kapitan i desile se još druge stvari. A prethodno si, međutim, svojoj ženi Dobrili potvrdio da shvataš ono što je i sama maločas bila shvatila da za vreme seksualnih odnosa ne treba da se nalazite u ulozi posmatrača. Jer bili ste tada već oboje osposobljeni da verbalno i fizički komunicirate bez ikakvog ustezanja, što je usledilo nakon nežnog milovanja oblasti oko genitalnih organa i razgovora o vašoj prošlosti, shvaćanju seksa, seksualnom iskustvu i traumatičnim doživljajima. A počelo je time što te je Dobrila nežno probudila, prišavši tvom krevetu nakon što su komšini otišli, rekavši prethodno njoj, Dobrili, kako žuriš da joj saopštiš srećnu vest koju kao veliku knjigu nosiš na leđima pojavljujući se na rubu šolje, pošto joj se vraćaš, a glas i povratak prijatelja bio je oglašen u njenom snu o violončelu. Pre toga su već bile odgonetnule značenje Dobriliinih snova o ključu i pepelu, što je usledilo nakon nabiranja izvesnog broja svarljivih materija kojima će se Nikola hraniti kad odraste, pošto je on rekao da će kad odraste težiti samo nekoliko stotina grama i da će stoga biti mali, odgovarajući time na komšiničino predviđanje da će se san čovečinstva ostvariti kad on odraste i bude veliki. A Nikola je svoju tvrdnju izrekao na osnovu Dobriliinih predviđanja da će on, Nikola putovati na leđima asteroida Erosa čija će slaba sila teže usloviti da on sa čitavom svojom opremom bude težak svega nekoliko stotina grama. Dobrila se ovim usprotivila Nikoli koji je izjavio da će biti Piter Lojd Džefko, momak sa dvanaestoro dece. Nikola je to, pak, rekao nakon što su komšini nabrojale kakav vas treba biti u životu u kome ima i ovakvih i onakvih. Na to ih je navela priča M. S. krepke 82-godišnje starije koja je rekla da su joj predstavnici skupštine grada juče predali ključeve novog stana, jer se s puškom u ruci borila od prvih do poslednjih dana prvog svetskog rata. A M. S. je to ispričala nakon primedbe druge komšiniče da će u budućnosti, dvehiljadite, ljudi u poodmaklim godinama prirediti mnoga iznenađenja, da će muškarac i žena biti spremniji za ljubav, s obzirom da će živeti još duže i biti srećniji. Prethodno su zaključile da će u budućnosti sve biti drukčije, što je usledilo nakon kratkog razgovora o životu, svetu i čoveku, izazvanog tvojim povratkom. Ti si tada još spavao u Dobriliinom krevetu u koji te je ona smestila te noći, umivši te i poželevši srećan dolazak. A prethodno ti je već i čuvarica rekla da će sve biti dobro, nakon što te je izvela iz klozeta gde si sedeo dugo vremena i gde ti je bilo veoma zlo, pošto su te kelner i dvojica suseda sa stolom izvukli iz bara gde si pobledeo u času kada je igračka prestala da se kreće, završivši svoju tačku u kojoj su se njeni bokovi i trbuh okretali u jednom smeru i ona se ubrzano talasala, svukavši korset od metalnih pločica koji se pojavio ispod tunike od ružičastog satena, prethodno prekrivene muslimskim ogrtačem. Sve se to dogodilo u „Putnik“ baru kada si sišao nakon što se bio zapalio autobus čije su gume već prethodno počele da se puše i tope, jer nije bilo vozača da ga izvuče iz potoka zapaljenog benzina koji se izliva iz Fiat 1300 u kome je bio taksista, tvoj saputnik, mrtav. A prethodno je Škoda 1000 MB NS Fiat 124 NS koji je dolazio sa suprotne strane i preturio se na travnjak ispred robne kuće „Uzor“. A Pežo BG registracije, došavši s leve strane, otpozadi je naleteo na Folksvagen SM registracije koji se već bio zapalio sudarivši se sa Fiatom 1300 koji je smesta planuo pošto je udario u desni bok autobusa gradskog saobraćaja, uletevši kroz crveno svetlo na Trg slobode. A ovamo je stigao nakon promišljenog i upornog pokušavanja da raznim sporednim ulicama uđe u centar grada, i to sa Dunavskog keja kud se bio brzo vratio, zapravo pobegao sa Bulevara gde je na pešačkom prelazu izgleda oborio čoveka. Taksista te je prethodno istim Bulevarom bio povezo prema centru, predloživši da ti pokaže večernje lepote grada, mada si mu ti rekao da vozi na Petrovaradinsku tvrđavu, pozvavši ga na keju, gde si pre toga zavirio u novine da vidiš šta ima u gradu, pošto si došao na Dunav da se malo odmoriš, oslobodivši se milicionera koji te je zapitkivao o identitetu i ostalom, a naročito o gomili stvari na trotoaru koje si prethodno kupio u jednoj prodavnici.

— Možda se stvarno tako dogodilo, ali ne meni. Po nečemu bih prepoznao da se radi o mom životu. (Uostalom, prinuden sam da u ovom trenutku prihvatim tvoju verziju, bar privremeno, dok mi se ne ukaže neka druga koja bi delovala istinitije. Kako bih inače nadoknadio svoju prošlost?) Ali, otud ti, koja se sve do maločas ne pojavljuješ u svemu tome, znaš šta se dogodilo. Svakako znaš i šta je bilo posle?

— Ono što sam ti rekla, znam jer si mi sam pričao. O onome što sledi zaista ne znam ništa, jer nemam na osnovu čega da pretpostavljam. Moja uloga se ovde završava i nikako neću biti u mogućnosti da pratim tvoju dalju sudbinu, ali znam da u njoj ne može biti osobito značajnih i prelomnih stvari, jer ništa na njih ne ukazuje ni ti njima vodi. Tvoj život je potpuno rasut i bez kontinuiteta.

— Hvala ti prijateljice što si mi pomogla da se saberem i suočim sa svojim životom. Pokušaću da ga malo sredim i u njega unesem logike i razuma.

Literatura:

„Politika“

„Dnevnik“

„Nin“

„Ilustravana politika“

„Prospekt hotela „Albatros“ u Cvatatu